

РЕШЕНИЕ

№ 205

гр. Варна, 19.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, V СЪСТАВ, в публично заседание на деветнадесети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Петър Митев

Членове: Жулиета Г. Шопова
Марин Цв. Атанасов

при участието на секретаря Катя К. Апостолова
в присъствието на прокурора Д. К. Д.
като разглежда докладваното от Петър Митев Въззивно частно наказателно дело № 20223100601001 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.163 от Закона за здравето.

Образувано е по въззивна жалба на Р. К. Ц., чрез адв. Б. Б. от ВАК против решение № 1162 на ВРС от 30.08.2022г. постановено по ЧНД № 325 /2022г. с което е постановено настаняването ѝ на задължително стационарно лечение в лечебно заведение за психиатрична помощ – ДПБ – Карвуна, на основание чл.162 ал.1 от ЗЗ за срок от два месеца.

В съдебно заседание процесуалният представител на въззивникът моли да бъде уважена депозираната жалба и да бъде отменено решението на ВРС.

Представителят на ВОП счита, че не са налице предпоставките на чл.155 от ЗЗ, като намира жалбата за основателна и моли решението на ВРС да бъде отменено.

Жалбоподателката Ц. моли да бъде отменено решението за принудително лечение.

Настоящият въззивен състав на ВОС, на основание чл. 165 ал.1 от ЗЗ вр. чл. 313 от НПК след като извърши проверка по правилността на съдебния акт взе предвид жалбата, доказателствата по делото и тези от въззивното следствие, както и становищата на страните в днешното съдебно заседание, констатира следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в законоустановения 7 – дневен срок от процесуално легитимирана страна. Разгледана по същество е основателна по следните съображения:

Разпоредбата на чл.155 от Закона за здравето за задължително настаняване и лечение визираща две кумулативни предпоставки, а именно лицето да страда от психично заболяване по смисъла на чл.146 ал.1 т.1 и 2 от ЗЗ и поради заболяването си да може да извърши престъпление, което представлява опасност за близките му, за околните, за обществото или застрашава сериозно здравето му.

Новите доказателства, събрани пред въззивния съд, и новата оценка на състоянието на о.л. Р. К. Ц. дават основание съдът да приеме, че в конкретния казус, не са налице материалноправните предпоставки за настаняването ѝ на задължително лечение. Действително освидетелстваната страда от Биполарно афективно разстройство, но при комплексното освидетелстване афективните ѝ изживявания са дезактуализирани и не определят болестно поведението ѝ.

Събраните в хода на проведеното пред втората инстанция съдебно следствие гласни и писмени доказателства - показанията на свид.Ц., заключението на КСППЕ, както и изразеното становище от разпитаните психиатър и психолог установяват по безспорен път, че о. л. Ц., не е опасна за себе си за близките и за обществото. Следователно може да се направи категоричния извод, че не попълва критерия на разпоредбата на чл.155 от ЗЗ, тъй като липсва основание, а именно : да е налице възможност съответното лице, предвид заболяването си да извърши престъпление, което да представлява опасност за близките му, за околните, за обществото или да застрашава сериозно здравето му и на околните също.

Заключението на експертиза сочи, че не са налице медицинските основания за нейното лечение по смисъла на ЗЗ. Приложението на задължителните медицински мерки по реда на чл.157 от ЗЗ не са налице при Ц.. Вещите лица установяват, че актуалното ѝ здравословно състояние не налага стационарно лечение в психиатричен стационар, тъй като не са налице основания за това, като при необходимост може да се проведе медикаментозно лечение от амбулаторен психиатър избран от Ц.. Ето защо и състава на ВОС не споделя правния извод на първата инстанция.

Настоящият въззивен състав намира, че в случая не са налице кумулативно изискуемите медицински, социални и юридически критерии за прилагане на задължителни медицински мерки за лечение на осв. Р. К. Ц., поради което частната жалба е основателна и постановеното решение на първостепенния съд като неправилно следва да бъде отменено, а предложението на ВРП за настаняване и лечение на осв. Ц. на основание чл.156, ал.1 от ЗЗ оставено без уважение.

Поради изложените съображения и на основание 163 ал.1 вр. чл. 165, ал. 1 от ЗЗ и чл. 334, т. 2 от НПК ВАРНЕНСКИ ОКРЪЖЕН СЪД

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение №1162 от 30.08.2022г. постановено по ЧНД №325/2022г. по описа на Районен съд Варна.

Решението е окончателно и не подлежи на контрол.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____